

Elämä on ihmisten kohtaamista

Vuonna 1992 **Taru ja Matti Natri** olivat päättäneet pitää sapativuoden ja viettää sen talkoolaisina jollain lähetyksentällä.

Heitä pyydettiin auttamaan lähettiperhettä Albaniaan, Tarua lähetyksien opettajaksi ja Mattia evankeliointiin.

– Vuonna 2005 saimme jälleen kutsun mennä auttamaan Albaniaan, silloin jo viisihenkisenä perheenä. Menimme vain vuodeksi, joka venyikin viideksi vuodeksi, Natri kertovat.

Lue lisää sivulta 2

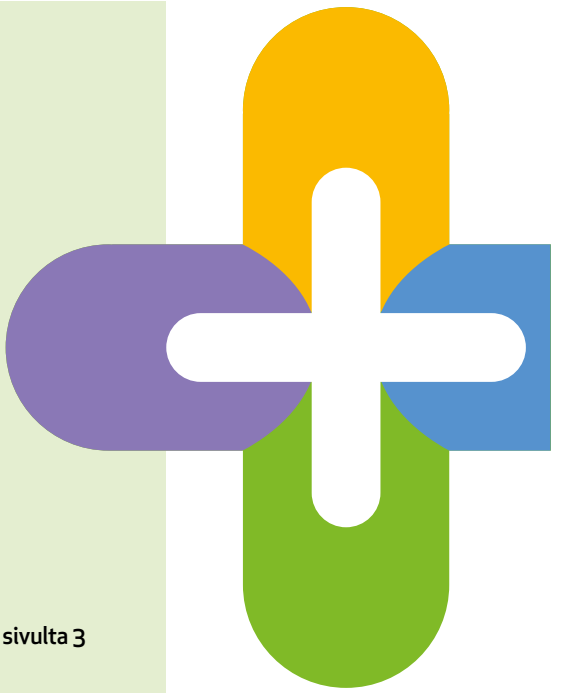
Vanhimmat valokeilassa

Risto Huttunen on kuulunut Jyväskylän helluntaiseurakuntaan jo 36 vuoden ajan.

– Vanhimmiston tehtävä on johtaa esimerkillä ihmisiä Jeesuksen opetuslapseuteen sekä tehdä seurakuntaa koskevia päätöksiä, kuvailee Risto ajatustansa siitä, mikä on vanhimmiston rooli seurakunnassa.

Lue lisää sivulta 3

VALOKUVA: JANNE YLTÄLÖ

KESKIPISTE 4 2016

JYVÄSKYLÄN HELLUNTAISEURAKUNNAN LEHTI

Tilaa taiteelle ja luovuudelle?

”Pidän leirinuotiosta, jonka ääreen voi tulla sellaisena kuin on. Siinä saa tulla näkyväksi sen kanssa, mistä on tulossa, mihin on matkalla ja mitä on kantanut mukanaan. Mitä on kärsinyt, mitä on rakastanut, kuinka itseä on rakastettu tai haavoitettu. Taide on tällainen kohtaamisen paikka ja olotila suhteessa toisiin ihmisiin ja Jumalaan. Se on eräänlainen rakkauden areena.” *Mika Lahtinen, draamapedagogi, Torstaiteatterin ohjaaja-tuottaja.*

Muutaman vuoden takaisessa RistiAallossa (RA 18.5.2013) pohdittiin taiteen merkitystä seurakunnassa. Vieraina oli niin näyttämötaiteen, tanssin kuin musiikin ammattilaisia. Taiteilijoilta kysyttiin miksi taiteen tulisi olla osa seurakuntaa. Kuin yhdestä suusta nousi vastaus: ”Ilman taidetta me emme ymmärrä keitä olemme, tai kuka Jumala on.”

Myös Jumala on taiteilija. Hän on luonut meidät ja kaiken mitä ympärillämme näemme, ja hänen työssään luovuus näyttäytyy suu-

rimmassa mahdollisessa mittakaavassa. Jumala on luonut paljon asioita pelkästään niiden kauneuden vuoksi, ei vain siksi, että ne olisivat jotenkin tarpeellisia. Myös meihin hän on istuttanut ainutlaatuisen kyvyn ja taidon luoda jotain tunteita herättävää. Ehkä sinulla on lahja sisustaa kotisi kutsuvaksi, leipoa herkullisia kakkuja ystäväiesi iloksi, tai kyky ilahduttaa ympärilläsi olevia ihmisiä juuri heitä puhuttelevilla tavoilla. Jumalan kaltaisuus meissä tarkoittaa automaattisesti sitä, että olemme luovia persoonia.

Mika Lahtisen tulkinta taiteesta avaa uudenlaisen ulottuvuuden. Taide ei olekaan ensisijaisesti tekemistä, vaan kokemista. Taide on Jumalan ja toisen ihmisen kohtaamista. Tämä näkökulma sulkee kokonaan ulkopuolelleen sen, kuuluuko taide seurakuntaan vai ei. Mihin seurakuntaan ei Jumalan tai ihmisten kohtaaminen kuuluisi? Pois suljetaan myös kaikenlai-

VALOKUVA: JANNE YLTÄLÖ

nen suorittaminen ja taiteenlajien keskinäinen näkyvyydestä kilpaileminen. Keskeistä on näkyväksi tuleminen ja persoonan likoon laittaminen. **Emilia Ali-Löytyn** mukaan ihminen on luotu heittäytymään, ja seurakunnalla olisi tässä ainutlaatuinen mahdollisuus olla luomassa turvallisia paikkoja, joissa itsensä voisi laittaa likoon. Tilanteita, joissa epäonnistuminen on sallittua, ja luovuutta voisi yrityksen ja ereh-

dyksen kautta käyttää rohkeasti.

Jos nyt näiden argumenttien jälkeen olisimmekin kaikki yhtä mieltä siitä, että taide ja luovuus kuuluvat seurakuntaan, kokonaan toinen asia on se, onko niille siellä tilaa. Tästä surullista tarinaa kertoo Jyväskylän kristillistä tanssikoulua luotsaava **Pirkko-Leena Hämäläinen**, joka totesi RistiAallossa: ”Kymmenen vuotta olemme tehneet kristillistä tanssikoulua, eikä

meitä kukaan kaipaa. Tuntuu kuin meillä olisi pala, mutta ei ole olemassa mitään palapeliä, mihin me kuulimme.”

Jokin aika sitten Ristin Voitossa julkaistiin mielipidekirjoitus, jonka tarkoituksena oli puolustaa uskonon tullutta artistia, jonka työskentelyä sekulaaripuolella on arvosteltu. Puolustuspuheessa todettiin, ettei esiintyvällä taiteilijalla ole mitään mahdollisuuksia työskennellä aino-

Jumala on luonut paljon asioita pelkästään niiden kauneuden vuoksi, ei vain siksi, että ne olisivat jotenkin tarpeellisia.

VALOKUVA: PENTTI HEINONEN

Musiikki mietityttää

Syksy on seurakunnan musiikkirintamalla uudelleen virittämisen aikaa. Kuorot, orkesterit

ja ryhmät kokoavat joukkojaan mahdolliselta kesätauolta. Musiikissa palvelevat kokoontuvat harjoituksiin ja kohtaavat toisiaan ja saavat rakentua myös yhteisestä uskosta. Yhteiset musiikkiharjoitukset ovat niitä hetkiä, joissa ryhmäläisten kesken syntyy yhteys mikä näkyy ja kuuluu. Kuitenkin ilman rukousta hyvinkin harjoitellut kappaleet jäävät laimeiksi. Rukoillen valmistautuen ja hyvin etukäteen harjoitellen voimme miellyttää parhaiten Jumalaa.

Helluntaiseurakuntien musiikki ry esitti Juhannuskonferenssin aikaan huolensa seurakuntien musiikin yksipuolistumisesta. HSM ry:n hallitus on huolestunut, että uusi ylistysmusiikki ja siihen liitetty yksipuolinen musiikki on vallannut tilaisuuksien musiikkiosuudet. Näen tässä suuria seurakuntakohtaisia eroavaisuuksia. Seurakunnassamme ollaan mielestäni hyvin perinteisen hengellisen musiikin kulluttajia, monipuolisuutta unohtamatta. Pidän tärkeänä, että seurakuntamusiiikki on monipuolista eri soittimien käyttämisen ja lauluvalikoiman suhteen. Perinteistä musiikkia ei sovi unohtaa, mutta uuden musiikin aliarvioiminen ei myöskään ole kohtuullista.

Nuorempi väestö toivoo uutta, heille ominta ylistysmusiikkia. Perinteisempään musiikkiin mieltynyt väestö taas haluaisi kuulla ja laulaa vanhoja tuttuja lauluja. Vanhoissa lauluissa sanoma on kirkas ja suora. Me tarvitsemme niitä edelleen. Tarvitsemme myös uutta, tuoretta musiikkia, jota Jumala haluaa antaa seurakuntamme keskelle juuri tänään.

Toiselle toinen laulu puhuu selkeämmin kuin toinen, siksi tarvitaan sekä uutta että vanhaa musiikkia. Jumalalle on tärkeintä se, että me ylistämme Häntä ja laulamme ja soitamme Hänen kunniakseen.

Markus Saarela

Jatkoa edelliseltä sivulta.

astaan kristillisissä piireissä siitä elantonsa hankkien, kun monet seurakunnat eivät ole valmiita korvaamaan esiintyjälle edes matkakuluja, saati esiintymispalkkiota. Vaihtoehtoina on siis joko lopettaa työn tekeminen, tai tehdä sitä paikoissa, joissa siitä maksetaan palkkaa.

Vaikuttaa siltä, että seurakuntien sisällä ymmärrys taidetta kohtaan on hyvin valikoivaa. Musiikki kuuluu itsestään selvänä osana seurakuntaelämään, kun taas monet muut taide- muodot ovat jääneet paljon vähemmälle huomiolle. Kuitenkin taiteen merkitys yhteisöllisyyden luojana ja henkilökohtaisen kokemuksen tarjoajana on kiistaton. Nykyään taide on merkittävä osa yhteiskuntaa ja näkyvillä kaikkialla ympärillämme. Seurakunnan merkitys yhteiskunnallisena vaikuttajana voisi olla huomattavasti suurempi, jos osaisimme paremmin hyödyntää kaikkea sitä taiteellista luovuutta, joka meillä voisi olla käytössämme.

Saarnaajille **Asko Ali-Löytty** heitti RistiAallossa haasteen, että esimerkiksi draamapedagogiikan tai liikkumisen keinoja voisi hyvin hyödyntää saarnassa. Kun ihmiset pääsevät osallistumaan, puheiden sisällötkin jäävät paremmin mieleen. Kuten Pirkko-Leena Hämäläinen totesi: "Kun ihminen alkaa liikkua, uskonnollisuus katoaa. Kun ihminen luo jotain, hän on aktiivinen." Seurakunnan tilaisuuksiin osallistuminen voisi siis, ainakin välillä, olla myös muuta kuin passiivista kuuntelemista. Usein kokonaisvaltainen kokeminen jättää paljon pysyvemmän muistijäljen.

Meillä kaikilla on kokemuksia siitä, kuinka esimerkiksi joku laulu, runo tai taulu on puhutellut aivan erityisellä tavalla. Ehkä olemme lukeneet kirjan, joka on osunut ja uponnut syvälle, ehkä näkemämme tanssiesitys tai teatterinäytös on saanut silmäkulman kostumaan tai nauruhermot kutiamaan. Nämä hetket herättävät ajatuksia ja oivalluksia, joiden kautta opimme jotain paitsi elämästä myös itsestämme.

● ANNA KRIKKULA

Elämä on ihmisten kohtaamista

Vuonna 1992 Taru ja Matti Natri olivat päättäneet pitää sapattivuoden ja viettää sen talkoolaisina jollain lähetykentällä. Heitä pyydettiin auttamaan lähetti-perhettä Albaniaan, Tarua lähetykslasten opettajaksi ja Mattia evankeliointiin.

Siihen aikaan Albania oli juuri vapautunut diktatuurista. Vuoden jälkeen Natrit palasivat kotimaahan, mutta Tarulle jäi kova halu oppia albanian kieli ja näky lapsityöhön oli syttynyt.

– Vuonna 2005 saimme jälleen kutsun mennä auttamaan Albaniaan, silloin jo viisi hengen perheenä. Me nimme vain vuodeksi, joka venyikin viideksi vuodeksi, Natrit kertovat.

– Albaniaan lähtiessä liityimme aluksi muiden ihmisten näkyyn, joka myöhemmin muuttui omakohtaiseksi näkyksi Jumalan vahvistettua kutsun monin tavoin. Alun asettuminen vei paljon aikaa ja hitaampaan elämänrytmiin tottuminen ei ollut itsestään selvää. Kulttuurin ja ilmaston erilaisuus, sekä uusi kieli olivat aluksi hyvin väsyttäviä ja päivittäin tuli eteen paljon yllättäviä tilanteita.

– Arkemme Albaniassa on hyvin vaihtelevaa. Aamut alkavat aina Jumalan sanalla ja rukouksella. Päivät tuovat mukanaan yllätyksiä ja suunnitelmia on muutettava tilanteen mukaan, Natrit kertovat työstään. Matti tapaa motoristeja, korjaa omaa tai ystävien moottoripyöriä ja kyyditsee Tarua tai **Essiä**. Natreilla käy usein vieraita kodissaan ja he

käyvät itsekkin vierailuilla kodeissa rukoilemassa. Tarun päivät kuluvat opetuksia valmistellen ja ihmisiä tavaten. Kahtena päivänä viikossa hän opettaa liikuntaa ja terveystietoa kansainvälisessä kristillisessä lähetykslasten koulussa. Samaan kouluun Essi lähtee joka aamu aikaisin ja palaa vasta myöhään iltpäivällä. Lisäksi hän opiskelee vielä netin kautta äidinkieltä ja ruotsia. Vapaa-ajalla perhe kyläilee ystävien luona tai ajaa kävelyllä meren rannalle tai vuoristoon. Essi käy taidekerhossa, viulutunneilla ja varkkareissa.

– Albania tuntuu jo toiselta kotimaalta. Ehkä osaamme elää siellä enemmän kuin Suomessa, Natrit miettivät. – Albaniassa asiat hoidetaan henkilökohtaisesti tapaamalla, ei puhelimella tai sähköpostilla. Niinpä elämä on ihmisten kohtaamista. Arkisten asioiden erilaisuudesta Natrit mainitsevat turvattomuuden: Essi ei kulje yksin ulkona, eikä Tarukaan enää pimeän tultua jalkaisin. Kaupoissa ei myydä einesruokia, vaan kaikki raaka-aineet haetaan eri kaupoista ja torilta. Kaikkien asioiden hoitaminen vie paljon enemmän aikaa kuin koti-Suomessa, ja ihmiset ovat yleensä aina vähän myöhässä.

– Parasta työssämme on tutustua uusiin ihmisiin ja saada kylvää Jumalan sanaa heidän sydämiinsä luottaen, että Jumala tekee työtään, Taru ja Matti toteavat. – On hienoa nähdä muutosta, minkä Jeesus tekee ihmisten sydämissä. Olemme myös iloisia siitä, että nolatilanteesta Albaniassa on 25 vuodessa kasvanut pieniä, eläviä seurakuntia ja uusia seurakuntia istutetaan koko ajan.

Kotiseurakunnan merkitys koros-

tuu kaukana kotoa. – Emme voi tehdä tätä työtä ilman lähetejä ja esirukouksia, Natrit sanovat. – Suuret kiitokset arvokkaista esirukouksistanne, tuestanne ja ystävyydestänne. Meitä rohkaisee tietää, että työ on yhteinen ja Jumalamme uskollinen!

● ANNA KRIKKULA

KURKKAUS KENTÄLLE

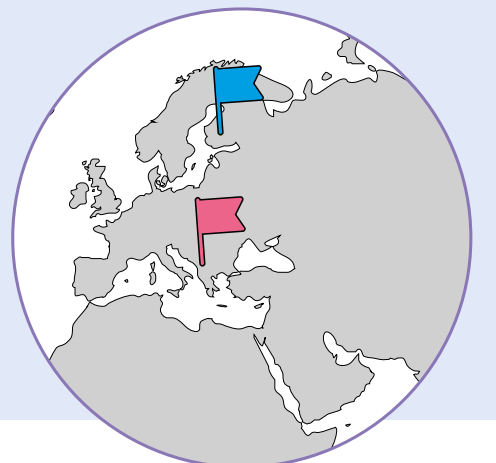
Ketkä: Taru, Matti ja Essi (13 v.) Natri. Perheen vanhemmat lapset Tiia ja Daniel opiskelevat ja asuvat Suomessa.

Missä: Albanian Tiranassa

Mitä: Taru lapsi- ja nuorisotyössä, Matti motoristien parissa

Parasta juuri nyt:

Vapaus toimia Albaniassa, seurakuntien kasvu sekä lasten into oppia tuntemaan Jeesusta

– Albania tuntuu jo toiselta kotimaalta, sanovat Matti, Essi ja Taru Natri.

VALOKUVA: NATRIEN KOTIALBUMI

VALOKUVAT: JANNE YLITALO

Vanhimmat valokeilassa: Risto ja Kalle

Seurakuntaamme johtaa 16–henkinen vanhimmistö, jonka työskentelyyn pastorit osallistuvat.

1. Kuka olet, mistä tulet ja mitä teet?

Olen **Risto Huttunen**, 56. Työskentelen Jyväskylän KAN-kodilla päihdekuntoutusohjaajana. Perheeseeni kuuluu vaimo ja 3 lasta sekä 2 lastenlasta. Harrastan sulkapalloa ja moottoripyöräilyä. Olen kotoisin Jyväskylästä ja asunut tällä seudulla koko elämäni, nyt asumme Vaajakoskella.

Olen **Kalle Niemi**, 34. Perheeseeni kuuluu vaimo ja 2 lasta. Tällä hetkellä arjen täyttää talon rakentaminen. Ammatiltani olen diplomi-insinööri. Olen lukenut myös teologiaa Isossa Kirjassa. Vapaa-ajalla tykkään pelata rantalentopalloa tai lautapelejä sekä heittää frisbeegolfia. Olen kotoisin Alajärveltä.

2. Milloin olet tullut uskoon ja kauanko olet kuulunut Jyväskylän helluntaiseurakuntaan?

R: Lukion loppuvaiheessa elämänsäni oli monenlaisia ahdistavia kysymyksiä, ja lisäksi tulin synnintuntoon. Päätin selvittää välini Jumalan kanssa ennen armeijaan lähtöä. Tiesin, että temppelillä on mahdollista tulla uskoon. Tulin tänne ja annoin elämäni Jeesukselle. Olen kuulunut seurakuntaan siitä lähtien, eli 36 vuotta.

K: Olen ollut uskossa lapsesta asti. Olen kuulunut tähän seurakuntaan kolmisen vuotta.

3. Miten palvelet seurakunnassa?

R: Olen mukana sielunhoitotyössä.

Myös päivätyöni KAN-kodilla on osa seurakunnan työtä.

K: Melko pian tänne muuttamisesemme jälkeen lähdin johtamaan solutiimiä ja johdamme myös vaimoni kanssa tukisoluta solunjohtajille.

4. Onko sinulla jokin hengellinen armoitus, jota haluat toteuttaa vanhimpana?

R: Avustaminen. Olen niin kuin remontissa se tyyppi, joka näyttää valoa varsinaisille remontin tekijöille. Tehtäväni on auttaa siellä missä tarvitaan.

K: Paimenuus ja jossain määrin myös organisoiminen ja suunnittelu. Näitä lahjoja olen voinut hyödyntää esimerkiksi solutyön koordinoimisessa.

5. Mikä on vanhimmiston rooli seurakunnassa?

R: Johtaa esimerkillä ihmisiä Jeesuksen opetuslapseuteen sekä tehdä seurakuntaa koskevia päätöksiä.

K: Kyllä se on sitä oman esimerkin kautta johtamista, että voisimme kaikki muuttua enemmän Jeesuksen kaltaisiksi.

6. Mikä on rukouksesi tulevalle vuodelle?

R: Että löytäisimme seurakunnassa yhdessä Jumalan tahdon UKK-hankkeessa. Pitkällä tähtäimellä haluaisin nähdä sellaisen seurakunnan, joka on vajavaisten, toisensa hyväksyvien ihmisten yhteisö.

K: Unelmoin seurakunnasta, jossa vasta uskoon tulleet saavat heti rinnalleen vähintään yhden uskovan ystävän, joka opastaa heitä eteenpäin Jeesuksen opetuslapsina. Tähän hyvään ratkaisuna näen solut, joissa ihmiset voivat vahvistua ja kasvaa uskossa sekä kasvaa vähitellen myös palvelemaan ja opetuslapseuttamaan muita.

• SUVI LEINONEN

Lue lisää Riston ja Kallen mietteitä: jklhelluntaisk.fi

kolumni

Sana taiteesta

Ja Sana tuli lihaksi, asumaan keskelle arkeani.
Sen hehkuva hiili kosketti huuliani.
Se puhdisti petollisen sydämeni, sovittaen jokaisen syntini.
Huutavan avuksi saavuit sinä, kun kasvuni kivuissa kohtasin kunniasi.

Näytit, että armossasi on minulle kyllin.
Että sinä olet Pyhä.

Siksi kynäni ei kulje.
En pysty kirjoittamaan.
Mitä kertoa taiteesta, sen kunnian kentistä, vaarallisista vesistä?
Että se on turhuutta?
Turhuutta kaikki, nyt, kun olen kohdannut sinut.

Että taiteenko tähden.
Ehkä hiljaa hukkuisin ihmiskunniaan, kuolisin siinä kituen? Ehkä helvettiin haamuna hiipuisin.
Että eläisin omaksi kunniaksesi? Miten minulla onkaan niin saastaiset huulet.
En saata ajatella. Mitä minulla on sieluni lunnaiksi.

Kuitenkin Herra, sinulta on taidollisuuteni.
Näytä siis mihin katsoa, etten vain nauttisi näkemistä, eksyisi elämyksiin.

Jeesus, sinä et ole kuva, sinä olet Sana.
Anna siis sanasi saavuttaa minut.
Anna sen selkeyden halkoa sieluni ydintä, haastaa halajavaa sydäntäni.
Tahdon ymmärtää sen kirkkautta, sen täyttää armoa, täyttää totuutta.
Tahdon käsittää sinua Jeesus, sinun pyhyttäsi.

Jeesus olet elämä, olet inspiraatio.
Ankkuroi siis sieluni sinun tuntemiseesi, sillä vain sanasi voimasta olen.
Anna veresi valkaista vaatteeni, katseeni kiintyä Korkeimpaan.
Murra järkeni päätelmät, ne käskijän voimasta vaietkoon.
Herra, anna tuulten tavoittelusta tulla tyven, taiteenkin taipua tuhaksii.

Ymmärtääkseni, että yksin sinun on kunnia.
Ymmärtääkseni, että rakkautesi ei koskaan etsi omaansa.

Kiitos sanastasi.

Hennamari Huikko

Tapahtumat – Uutiset – Livelähetykset
www.jklhelluntaisk.fi

NÄKY 2016

Jyväskylän helluntaiseurakunta Jumalan ja lähimmäisen palveluksessa

Jyväskylän helluntaiseurakunta on Jumalan läsnäolosta elävä paikallisesti ja kansainvälisesti vaikuttavayhteisö, joka kutsuu ja kasvattaa Jeesuksen opetuslapsia ja on sitoutunut rakkaudelliseen yhteyteen sekä lähimmäisten palveluun.

Poimintoja vanhimmiston ja hallituksen päätöksistä

Kesäkuussa kokoonnuimme lähetystoimikunnan ja vanhimmiston kanssa lyhyeen yhteiskokoukseen, jossa käsitelimme **Pursiaisten** jatkosopimusta. Kotkan helluntaiseurakunta oli esittänyt, että **Jouni** palkattaisiin vajaan vuoden määräaikaisella sopimuksella jatkamaan Unkarin juutalaistyötä Suomesta käsin. Päättimme ehdottaa hallitukselle, että yksi määräaikainen sopimus voitaisiin tehdä. Hallitus teki päätöksen esityksen mukaisesti kesäkuun kokouksessaan.

Kesäkuun vanhimmiston kokouk-

sessä otimme kantaa seuraavasta Keski-Suomen edustajasta valtakunnallisessa neuvoo-antavien vanhimpien ryhmässä. Päätöksen tekee syksyn työntekijäpäivät. Kokouksen pääasiana oli strategiatyöskentely **Minna Kallinen-Kuisman** johdolla. Tässä vaiheessa Uutta kotia kohti -hankkeessa odotettiin kaupungin tarjousta. Hallitus sai myöhemmin kesäkuussa kustannusarvioit uudelle kirkolle. Kustannusarvio näytti liian korkealta suhteessa kerättyihin varoihin. Hallitus totesi, että kaupungille joudutaan ilmoittamaan,

ettei hankkeessa voida edetä. Hallituksen edustus kävi kuitenkin lainaneuvotteluja pankin kanssa. Lainan ehtoja kysyttiin myös vanhan rakennuksen peruskorjaukselle.

Heinäkuun pidimme kokousten osalta vapaana. Uuden kirkon kustannusarviosta kävimme kuitenkin kesän mittaan sähköpostikeskustelua. Elokuun kokouksessa käyimme runsaasti aikaa UKK-hankkeen pohtimiseen. Totesimme, että tällä varainkeruutaudilla joudumme luopumaan hankkeesta. Pitkän keskustelun jälkeen päätimme kuitenkin,

etemme luovuta vielä. Syksyn aikana lisäämme tiedotusta ja pyrimme saamaan vaaditun summan kasaan vuoden loppuun mennessä.

Jyrki toi tiedoksi, että Fida on tehnyt uuden paikallisen sopimuksen työntekijöiden kanssa, mikä vaikuttaa myös seurakuntiin. Lähetystoimikunta käsittelee asian ja tekee esityksen hallitukselle. **Kyösti Schwartz** tulee seurakuntaharjoitteluun kuudeksi kuukaudeksi 1.9.2016 alkaen.

● ARI KUISMA

ajan- kohtaista

LA 17.9. Klo 15
**JUHLAKONSERTTI -
Jyrki Palmi 50 vuotta**

Piritta Poutala, Maria Naukkarinen, Kenneth Karppinen, Joonatan Palmi, HOPE, Anne Palmi

Konsertin jälkeen kakkukahvit. Tervetuloa!

TO 22.9. klo 18
OPETUSLAPSEUSKURSSI 1
alkaa, lisätiedot ja ilmoittautuminen nettikalenterin kautta

LA 24.9. klo 16
RISTIAALTO: Miksi rukoilen?
Tilaisuudessa kastejuhla

VALOKUVA: MARKUS KUJALA

Hei!

Olemme jälleen kotona Kambodžassa mahtavan Suomi-loman jälkeen levänneinä ja akut ladattuina. Arki on lähtenyt hyvin käyntiin. **Manu** on aloittanut ensimmäisen luokan ja Lumia on nyt kokopäiväisenä esikoulussa. Meillä vanhemmilla on puolestaan syksy täynnä matkustelua ja seuraavan hankekauden suunnittelua.

Myös Kambodžaan aletaan suunnitella uutta työtä lasten ja nuorten

parissa ja siihen rukoilemme viisautta sekä oikeita ihmisiä. Syksyämme ovat siunanneet monet pienet asiat, kuten pienen leikkipaikan tuleminen asuinalueellemme sekä uusi lähikauppa. Iloitaan yhdessä pienistä asioista kaiken touhun keskellä!

Kotamäet

Hei!

Tähän aikaan vuodesta meillä on usein melko kylmiä öitä ja villasukat ja läpäpeitot ovat olleet tarpeen. Onneksi päivät ovat kuitenkin aurinkoisia ja lämpimiä. Kahdessa läheisessä naapurikylässä tapellaan, mikä on vaikeuttanut meidänkin menoa sinne seurakuntiin. Myös kaksi kuukautta korjattavana seisonut automme on vaikeuttanut työmatkojamme. Olemme liikkuneet vuokra-autoilla.

Lotan käynti luonamme virkisti koko perhettä. Heinäkuussa ollut maankattava naisten konferenssi meni hienosti. Nyt syyskuussa on edessä vuotuinen konferenssi pääkaupungissa Port Moresbyssa.

Kiitos rukouksista ja tuesta!

Terveisin
Pyykköset

Hej från Malmö!

Elo-syyskuun aikana sekä kansainväliset että ruotsalaiset opiskelijat saapuvat kampukselle. Tiimin kanssa tapamme heitä siellä kahvikupin kera. Tämä on hedelmällistä aikaa tutustua uusiin opiskelijoihin sekä eri yliopistotahoihin, joiden kanssa tulemmekin tekemään yhteistyötä.

Syksyn ensimmäiseen Pancake Partyyn on ilmoittautunut lähes kolmekymmentä henkeä. Pian aloitam-

me myös viikoittaiset opiskelijailat kodissamme sekä rukoustapaamiset yliopistolla. Unelmamme on nähdä tulevan syksyn aikana Malmössä uusi kansainvälinen Mosaik-yhteisö opiskelijoille!

Hälsningar från
familjen **Toukola**

SEURAKUNNAN PANKKIYHTEYS

KS Osuuspankki
FI54 5290 0220 2926 09

Seurakunnalle viite 12001
Lähetyselle viite 11222
RV-lehti viite 12700

**Uutta kotia kohti
-rakennushanke**

FI36 5290 0220 4531 77
viite 1025

Matka uutta kotia kohti alkaa!

Lähde mukaan matkalle sinulle sopivalla kuukausilahjoituksella. Liput saatavilla jumalanpalvelusten yhteydessä sunnuntaisin ja keskiviikkoisin.

